

Discutarea cererilor de „ridicare” a imunității

de Corneliu TURIANU

Trebuie să vă spun de la bun început că nu împărtășesc inițiativa soluționării cererilor de „ridicare a imunității” inclusă în proiectul de modificare a Statutului parlamentarilor. Potrivit acestei inițiative, după cum reține jurnalista Rodica Ciobanu (în Gândul din 17.01.2013), „parlamentarii/ministrii vor fi judecați, întâi, de Parlament, iar cererea de declanșare a urmăririi penale împotriva acestora adresată de ministrul Justiției trebuie însoțită de probele relevante, puse la dispoziție de Parchet, raportul comisiei parlamentare urmând să facă referire la acestea, precum și la temeiul legal și motivele invocate de procurori”.

- Jurist
- Membru al Parlamentului
României (1996 - 2000)
- Membru al Colegiului
CNSAS

“**C**u alte cuvinte, comisia de imunități, care solicită dosarul doar în cazul percheziției și arestării, nu-l dă pe mâna Parchetului pe respectivul decât după ce-l judecă pe baza dovezilor, substituindu-se, astfel, justiției. Mai mult, în cazul în care constată că nu există temei pentru reținerea unui parlamentar/ministru, Camera ar putea trimite hotărârea sa la CSM pentru a lua

măsurile care se impun trecându-și, așadar, în statut o acțiune de intimidare a procurorilor”. Comisia de statut a menținut forma inițiatorilor proiectului de modificare a Statutului parlamentarilor în cazul solicitărilor de arestare, reținere sau percheziție a acestora, făcându-se referire la „motivele concrete și temeinice” ale cererii procurorilor.

Astfel, în proiectul de lege adoptat

de Comisia de statut se menționează că solicitarea de reținere, arestare sau percheziție „trebuie să conțină indicarea cazului prevăzut de Codul de procedură penală și motivele concrete și temeinice, care justifică luarea măsurii preventive sau dispunerea percheziției”. În baza acestei solicitări, parlamentarii pot decide la nivelul comisiei de specialitate în cel mult 3 zile recomandarea pe care o fac plenului respectivei Camere